

τοῦ γενείου, τὴν κόμμωσιν. Μεταξὺ ἄλλων εἰ-
δομεν τρεῖς κατὰ βάθος διαφόρους εἰκόνας, τὴν
μὲν κακούργου αὐχμηροῦ, εὐρὺ ἔχοντος τὸ στόμα,
ἀτενῆ τὸν ὀφθαλμόν. ἄλλην δὲ βιομηχάνου τοῦ
ὁποίου ἡ ὅλη ὑπαρξὶς ἐνέπνεε τὴν αἴσθησιν εὐ-
μακρείας μικροπολίτου ἀποζῶντος ἐκ τῆς ἐργα-
σίας καὶ τοῦ ὑποίου ὁ ὀφθαλμὸς προφυλάσσεται
διὰ κυανῶν ὑέλων ἀπὸ τῆς ὀρμητικῆς εἰσβολῆς
τοῦ φωτός τῆς ἡμέρας, τέλος δὲ τὴν εἰκόνα φι-
λοσόφου γενειῶντος, ἐτάζοντος εἰς τὰ μακρὰν
μετὰ προύτητος ἄμα καὶ συννοίας. Ἀλλὰ μι-
γίστη ὑπῆρξεν ἡ ἐκπληξὶς ἡμῶν, ὅτ' ἐμάθομεν
ὅτι καὶ αἱ τρεῖς αὗται ὅλως διάφοροι ἀπ' ἄλλη-
λων εἰκόνες παρίστανον ἐν καὶ τὸ αὐτὸ πρόσω-
πον, ἥτοι ἐνα τῶν δεξιωτάτων Ἀγγλων τῶν λω-
ποδυτῶν. Ἀλλ' αἱ ἰδιάζουσαι χαρακτηριστικαὶ
φωτογραφίαι ἀποτελοῦσιν ἐξαιρέσιν. Αἱ δὲ πλεί-
σται εἶνε συνήθεις ἄνευ ἐξαιρέτου τινὸς χαρα-
κτῆρος τύποι. Συνήθως δ' αἱ ἀντιπαθητικώταται
τῶν φωτογραφιῶν παριστάνουσι δεσμώτας σχε-
τικῶς ἐλάχιστα κακούργησαντας, ἰδίως δ' ἐρ-
γάτας παρεκτραπέντας, ἀλήτας, μεθύουσας, φι-
λέριδας. Ἀπ' ἐναντίας δ' αἱ ἐνδοξότατες τοῦ
ποινικῶ κόσμου ἔχουσιν ὡς τὸ πλείστον ὅψιν λίαν
νοήμονα, ἔχουσι τὴν τέχνην νὰ παρουσιάζωνται
ὑπὸ φυσιογνωμίαν ἐλκυστικὴν, εἶνε συνήθως ἐν-
δεδωμένοι καλῶς καὶ φροντίζουσι τοῦ σώματος,
αἱ δὲ προσωπογραφίαι αὐτῶν ἡδύναντο νὰ ἐκτε-
θῶσιν εἰς εἰκονοδόμητον προθήκην καταστήματος,
χωρὶς νὰ ἐπέλθῃ εἰς τὸν ἀγνοοῦντα τὰ κατ'
αὐτάς ἡ ἰδέα ν' ἀναζητήσῃ ἐν αὐταῖς ἰδιά-
ζοντα χαρακτηριστικὰ κακούργων. Μεταξὺ δὲ
τῶν φωτογραφιῶν τῶν γυναικῶν ἐπικρατοῦσιν αἱ
ἔχουσαι προκεχωρημένην ἡλικίαν. Ὅλίγαι δὲ μό-
νον εὐρίσκονται πεσοῦσαι Ἀφροδίται καὶ πιμε-
λεῖς Βακχαὶ τακερὸν ἔχουσαι τὸ βλέμμα, ὀλίγα
μόνον νεανικὰ πρόσωπα, ἐφ' ὧν ἀναγινώσκειται
ἡ ματαιότης νὰ θέλωσι καὶ ἐνταῦθα νὰ παρου-
σιάζωνται ἐπιχάρτες. Ἡθέλωμεν δὲ ἤδη νὰ ἐκ-
φράσωμεν τὴν χαρὰν ἡμῶν, ὅτι τοῦλάχιστον ἐν
τῷ κοσμῷ τῶν γυναικείων καταδίκων δὲν εὐ-
ρίσκονται οὕτω πολλαὶ νεανικαὶ ὑπαρξεις ὡς ἐν
τῷ τῶν ἀνδρῶν, ὅτε ὁ κ. Μπερτιγιὼν συνέστειλε
τὴν ὁρμὴν ἡμῶν ὡς διὰ ψυχρολουσίας, παρατη-
ρήσας ἡμῖν μετὰ ψυχραιμίας, ὅτι αἱ νεαραὶ γυ-
ναῖκες δὲν κλέπτουσιν, ἐπεὶδὴ κερδαίνουσι τὸν
ἄρτον αὐτῶν ἄλλως.

*

Θεὸς φυλάξαι ἡμᾶς ἀπὸ τῆς μομφῆς, ὅτι θέ-
λομεν νὰ κάμωμεν εὐφυσολόγους παρομοιώσεις
κατενώπιον τῆς δυστυχοῦς ἐνσωματώσεως τῆς
ἀνθρωπίνης ἐνοχῆς καὶ τῆς ἀνθρωπίνης δυστυ-
χίας. Ὅστις ἐζήσῃ ποτε αὐτὸς ἐν πενίᾳ καὶ στε-
ρήσει καταλαμβάνεται ὑπὸ βαθυτάτου ἐλέου
καὶ δι' αὐτὸ τὸ ὑπὸ τῆς κοινωνίας δικαίως ἀ-
περριμένον πλάσμα. Ἀλλ' εἰς τὸν εἰσερχόμενον εἰς

τὴν αἵθουσαν τῶν μετρήσεων ἐπέρχεται ἀκου-
σίως ἡ ἀνάμνησις βιομηχανικοῦ ραπτικοῦ ἐργο-
στασίου, ἐν τῷ ὁποίῳ σημειοῦνται τὰ μέτρα
πολλῶν συγχρόνως πελατῶν. Ἐφ' ὑψηλῶν ἀνα-
βάθρων πρὸ μελανῶν γραφείων κάθηνται οἱ γραμ-
ματεῖς, οἵτινες ἀναγράφουσι τὰ ὑπὸ τῶν τὴν
μέτρησιν ἐπιχειροῦντων ὑπαλλήλων ἐκφωνούμε-
να μέτρα. Δι' ἑκάστον μέτρημα, διὰ τὴν κεφα-
λήν, τὰ ὦτα, τοὺς πόδας, τὸν ἄνω βραχίονα,
τὸ στῆθος καὶ τὸ πλάτος τοῦ σώματος, ἔχοντος
ἀναπεπταμένους τὰς χεῖρας, ὑπάρχει ἴδιον ὄργα-
νον, καὶ ἑκάστην φοράν ὀφείλει ὁ μετρούμενος
νὰ λάβῃ θέσιν διάφορον τῆς προτέρας. Ἐπὶ τι-
νος δὲ θρανίου κάθηνται οἱ συλληφθέντες, γυ-
μνάς ἔχοντες τὰς χεῖρας καὶ τὰς κνήμας καὶ
ἀναμένοντες νὰ ἔλθῃ ἡ σειρὰ των. Οἱ τὸ πρῶτον
ἤδη προσερχόμενοι παρακολουθοῦσιν ὑπόπτως
πᾶσαν κίνησιν τῶν πρὸ αὐτῶν μετρούμενων, ἐ-
κείνοι δὲ οἵτινες ἤδη ἄλλοτε ἐμετρήθησαν ἐν
ταύτῃ τῇ αἵθουσῃ παραδίδονται εἰς τὴν μέ-
τρησιν ἐν ἀφαιρέσει ἢ μετὰ νωχелоῦς ἀδιαφορίας.
Πλησίον κακούργων πολιοτρίχων ἐχόντων ἀχὺ-
μηρὸν καὶ ἀκαταστάτον τὸ γείρον, δικυγεῖς δὲ
τοὺς ἀπατηλοὺς ὀφθαλμοὺς βλέπομεν νεανίσκους
ἔχοντας τὴν ὅψιν κιτρινωπὴν καὶ κατὰκοπον ἐκ
τῆς κακονοκτίας καὶ ἀτενίζοντας πρὸ ἑαυτῶν
διὰ δύο βλακωδῶν καὶ κτηνωδῶν ὀφθαλμῶν,
ἀποτυπούντων τὴν ἐν αὐτοῖς ἐνδομυχοῦσαν ψυ-
χὴν. Πλησίον θερμαστοῦ ἀκόμη ὅλως κατησβο-
λωμένου ἐκ τοῦ καπνοῦ τῆς μηχανῆς κάθηται
ἀνὴρ λεπτοῦς καὶ καθαρίους ἔχων τοὺς δακτύ-
λους, τοὺς ὁποίους δυστυχῶς συχνότατα μετε-
χειρίσθη πρὸς περιέργον ψηλάφησιν τῶν θυλά-
κων τῶν ἄλλων.

Ἐπιταὶ τὸ τέλος;

Μετάφρασις Α.

ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΑ

Ἀνέκδοτοι δημοῶδεις παροιμίαι.

(Ἥλειας).

Ἀπὸ βραδὺς ἐστὸ σπῖτι σου, τὴ νύχτα ἐστὶ δουλειά σου.

Ἀπὸ ρουφὸ κεφάλι, κι' ἀπὸ συναγρίδα μέση.

Ἀπὸ Χριστοῦ γεννήσεως ὅπου προφῆτης γαΐδαρος.

Ἀπὸ παπᾶ ἐς τὸ σπῖτι σου, κάλλιο χωροφύλακα.

Ἐφαγε ὁ ζαρῖφης ἐν' αὐγὸ, κι' ἀλείφτηκε οὐλὴ ἡ
πλάτη του.

Ἐχει ὁ τοῖχος αὐτιά κι' ὁ λόγος μάτια.

Ἡ τριχιά τρώει τὴν πέτρα.

Ἡ φτήνια τρώει τὸν παρᾶ.

(Ἐκ συλλογῆς Π. Ι. ΛΙΝΑΡΔΑΚΗ).